

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Præstestillinger i folkekirken finansieres i dag på forskellig vis.

Løn til provster og præster finansieres som hovedregel sådan, at 60 % af udgiften betales af folkekirken fællesfond, mens 40 % betales af staten, jf. lov om folkekirken økonomi § 20, stk. 2, 1. pkt. (Økonomiloven).

Herfra gælder dog den undtagelse, at lønninger til præster, der er ansat med henblik på betjening af institutioner eller grupper af personer, for hvilke der ikke er oprettet menighedsråd (særpræster), finansieres af fællesfonden, jf. lov om folkekirken økonomi § 20, stk. 2, 2. pkt. Særpræstestillinger er oprettet til præstelig betjening af blandt andet uddannelsesinstitutioner, sygehuse, fængsler og andre institutioner eller særlige grupper af personer.

Denne sondring betyder, at lønudgifterne til betjeningen af sognemenighederne finansieres med en 40/60-fordeling mellem staten og fællesfonden, mens udgifter til løn til præster på institutioner o. lign. betales fuldt ud af fællesfonden.

I 2006 er der budgetteret med i alt 2010 årsværk for præster, herunder provster. Disse er fordelt med 1910 årsværk som sognepræst/provst og 100 årsværk som særpræst.

De nævnte præster ansættes af kirkeministeren efter bestemmelserne i lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.m. (Ansættelsesloven).

Herudover er der siden 2005 ved dispensationer givet tilladelse til, at der oprettes nye præstestillinger, som finansieres af de lokale kirkekasser. Der er p.t. givet i alt seks tilladelser til dette. Ansættelse i disse stillinger er også sket efter ansættelseslovens regler.

De nævnte forsøg er imidlertid ikke de eneste eksempler på, at stillinger som præst i folkekirken finansieres på anden måde end beskrevet i økonomilovens § 20, stk. 2. Valgmenighedspræster, præsterne på Rigshospitalet og i de lukkede fængsler, præsterne ved Kolonien Filadelfia, Skt. Lukas Stiftelsen og Dia-

konisestiftelsen samt præsterne under Danske Sømands- og Udlandskirker finansieres således på anden vis.

Lønnen til disse præster, der ikke er ansat efter ansættelseslovens bestemmelser, finansieres på forskellig vis. Valgmenighedspræster finansieres således af private midler, hvilket også gør sig gældende for præsterne ved Kolonien Filadelfia, Skt. Lukas Stiftelsen og Diakonissestiftelsen. Den private finansiering gør sig også delvist gældende for præsterne under Danske Sømands- og Udlandskirker, idet der dog via finanslovens § 22 ydes tilskud til aflønning af sømandspræster og assistenter.

Fængselspræsterne hører under Justitsministeriets ressortområde. Lønudgiften til disse præster afholdes af Justitsministeriet. Præsterne ved Rigshospitalet aflønnes af Rigshospitalet.

De nævnte præster betragtes som præster i folkekirken. Hermed menes, at præsterne er underlagt biskopeligt tilsyn.

Hensigten med dette lovforslag er at sikre, at finansieringen af de stillinger, hvor ansættelse sker efter ansættelseslovens bestemmelser, er så gennemsigtig som mulig samtidig med, at den decentralisering af folkekirken økonomi, som har fundet sted de senere år, fortsættes.

Lovforslaget indeholder derfor to hovedpunkter:

- Menighedsrådene får adgang til at finansiere præstestillinger ud over dem, der finansieres af fællesfonden og staten, men således, at de pågældende ansættes af kirkeministeren efter ansættelseslovens bestemmelser.
- Den særlige finansieringsform for særpræstestillinger afskaffes, sådan at alle præstestillinger, der finansieres centralt, finansieres på samme vis – dvs. med en 40/60-fordeling mellem finansloven og fællesfonden.

Herudover foreslås reglerne om domstolsbehandling af gejstlige læresager ændret sådan, at disse regler også kommer til at gælde for overenskomstansatte præster. Hensigten er at sikre, at overenskomstansatte